

■ Сильні духом

Фото з «Фейсбук»-сторінки Богдани КАРАВАНСЬКОЇ.

Спорт допоміг Богдані Караванській повірити у себе.

А ЛЮДИ КАЗАЛИ: «І НАЩО ДІВЧИНЦІ ТА ШТАНГА?..»

Про Богдану Караванську з Луцька часто розповідали засоби масової інформації. І не дивно, дівчина на візку — майстер спорту міжнародного класу з пауерліфтингу (піднімає штангу лежачи), тричі здобувала «бронзу» під час кубків світу з лижних гонок та біатлону, срібна призерка чемпіонату Європи з параволейболу. Але цього разу мова піде про інші перемоги нашої землячки

Галина СВІТЛІКОВСЬКА

ЗНИМАЛА ПРОТЕЗИ, А КУЛЬТІ БУЛИ СИНІМИ

Богданка народилася без ніжок. До семи років не вилазили з мамою з лікарень. То були важкі 1990-ті, коли не виплачували зарплат, і Марія Петрівна, яка сама виховувала двох донечок, з останнього стягалася, аби повезти свою особливу дівчинку до столичних спеціалістів.

— Мені радили змиритися, бо ніг нема і не буде. В Інституті ортопедії і травматології, де Богданку оперували, формували культі, її вперше посадили

у маленький візочок. Дитині було трохи більше року, а вона сама стала перебирати рученятами — і поїхала. Лікарі втішали мене, бо в Богданки були ще й серйозні вивихи кульшових суглобів. Нас чекали довгі місяці мук у спеціальних металевих конструкціях, щоб уже потім можна було думати про протези, — згадує мама, яка мужньо ділила з донечкою всі випробування долі.

«Богданка народилася без ніжок.»

Закінчення на с. 7

■ Пряма мова

Юлія ТИМОШЕНКО, лідерка «Батьківщини», у відповідь на запитання про те, як вона ставиться до Володимира Зеленського:

...Кожен бюлетень, який ви будете опускати в скриньку, — це голос або за розвиток, відродження, становлення країни, або знову за експеримент, який несумісний із життям України. Якщо ще раз на виборах люди проведуть експеримент над собою, то часу виходити з цього піке в Україні просто не буде.

■ Крик душі

Фото vl.npu.gov.ua.

Рука з руки кров змиє?!

Ці рядки звернення до волинян пише брат загиблої Софії Швець. Не журналіст, а близька людина вбитої під час ДТП мами двох дітей. Пишу, бо в моїй оселі її дочка Христина проводила час після школи, поки чекала свою неньку, щоб із нею разом поїхати додому в село Небіжка Ківерцівського району. Це зовсім близько від Луцька. Але все обірвав п'яний полковник...

Валентин КОЗЛОВСЬКИЙ, двоюрідний брат загиблої Софії Швець

21 лютого, приблизно о 19-й годині в селі Дачне Ківерцівського району сталася дорожньо-транспортна пригода (на фото), в якій загинуло двоє людей і була травмована 9-річна дівчинка. Винуватцем трагедії є екс-очільник карного розшуку міста Луцька Геннадій Єпіфанович, який перебував за кермом у стані алкогольного сп'яніння.

23 лютого Геннадію Єпіфановичу Луцький міськрайонний суд обрав запобіжний захід у вигляді 60 діб під вартою без права внесення застави. А що далі?..

Чи змиють кров із рук? Чи зроблять все, як завжди? Він усе ж поліцейський, а екс-правоохоронців не буває, бо рука, як кажуть, руку миє, і цей полковник також уникне справедливого покарання за вбивство двох безневинних людей та каліцтво дитини?

Ніщо не віщувало біди і того дня, 21 лютого. Христина (дочка загиблої Софії) перебувала в нас удома, чекала маму... Як завжди, підїхало таксі. Моя племінниця швиденько вийшла і сіла на заднє сидіння праворуч, а Сонце (ми так називали її у сім'ї) — на заднє сидіння за водієм (і, як потім виявиться, цим Софія врятує життя своєї дочки, пожертвавши власним).

Закінчення на с. 8

РЕКЛАМА

ЦЕ ДІЙСНО ГЕНІАЛЬНО!

Простатит, аденома, імпотенція? Вихід є! Цим способом користуються у Німеччині та всьому світі.

Мене звуть Микола Іванович і мені 62 роки. І у мене вже, як і в більшості в такому віці, почалися чоловічі проблеми. Разів 10 бігаєш до туалету, біль... А найстрашніше, що це може призвести навіть до імпотенції, аденоми, а потім і до операції. Хто ходив до лікарів, знає, що коштує це немало, лікуєшся довго, а результатів майже ніяких.

Але мені пощастило. Я знайшов вихід! І допоміг мені у цьому мій син. Живе він у Гамбурзі (Німеччина), і як приїздив до нас у гості, дізнався про мої проблеми. Був дуже здивований тим, що у тій же Німеччині знають про наших учених і користуються їхніми розробкам, а ми — ні. Оце справді дивно. Отже, дізнався я про геніальну книгу «Друге серце чоловіка». Написали її дійсно наші

лікарі — кандидати медичних наук Лобанов та Ішук. У книзі дуже доступно та зрозуміло (і головне — просто) описані поради, розробки, і справді дієві способи лікування. Я вже перевірив це все на собі!

Ось декілька прикладів із книги, які мене особливо вразили:

- Дуже зрозуміло пояснені причини появи простатиту та як із ним боротися.
- Дієві поради щодо того, як відновити потенцію.
- Проста профілактика простатиту, аденоми для молодих.
- І головне (якщо, не дай Боже, з вами це трапилось) — перша невідкладна допомога.
- Досвід наших предків.

І взагалі книга «Друге серце чоловіка» дуже цікава та інформативна. Я вважаю, що вона має бути у кожного чоловіка!

УВАГА! АКЦІЯ! До 19.03.2019 р. Ціну на книгу знижено в 2 рази. 35 грн 20 грн (плюс поштові послуги).
Тел.: (067) 854-90-60; (050) 848-97-89; (044) 333-66-92.

Цифри Факти

Волинь

● **Орден «За мужність» III ступеня нагороджена молода художниця, учасниця Революції гідності Вікторія Романчук, яка сьогодні є дружиною дернівського сільського голови, героя Майдану Олександра Гуча.**

Дівчина, якій тоді було лише 16 років, підірвалася на гранаті і як наслідок отримала близько півсотні рваних ран та контузію. У ці дні Вікторія презентувала у Галереї мистецтв Волинської організації Національної спілки художників України свій проект «Сторожа» про Майдан. Орден «За заслуги» III ступеня отримав також отець Іван Сидор із Горохівщини. Молодий священник став відомим на всю Україну після того, як сповістив про розгін Майдану в Києві 11 грудня, б'ючи в дзвони Михайлівського монастиря. Тривожний звук сколихнув і підняв на боротьбу столицю.

● **Волинські бригади «швидких» здобули два перші місця на «Кременецьких медичних ралі-2019».** Дві команди – Ківерцівського відділення ЕМД та фельдшерська Любомльського ЕМД – взяли участь у IV Міжнародному зимовому чемпіонаті бригад екстреної медичної допомоги.

● **У лісах Волині – сезонне нашість вовків.** Через це мисливські підприємства та громадські товариства змушені влаштувати облави на хижаків. Їх вбивають, бо вони несуть серйозну загрозу для селян, котрі мешкають «по сусідству». До того ж, здатні також винищити фауну у лісах та довколишніх селах. Лише за 22 лютого на Турійщині вбили двох сіроманців.

● **15 волинських ОТГ і 32 польські гміни налагоджують співпрацю, аби спільними зусиллями зменшити смертність на шляхах завдяки швидкому приїзду навчених та оснащених підрозділів.** Також вони прагнуть підвищити культуру поведінки на дорогах, що сприятиме зниженню кількості ДТП. Проект стартував наприкінці минулого року в рамках Програми трансграничного співробітництва Польща–Білорусь–Україна 2014–2020. Він охоплює прикордонні території, де проживають майже 300 тисяч осіб. ■

Нарешті!

Такий вигляд після реконструкції матиме вся вулиця Набережна у Світязі.

Шацьк може стати курортом загальнодержавного значення

Але для цього потрібна повноцінна каналізаційна мережа

Марина ЛУГОВА

Задля збереження природної самобутності району Шацьких озер на теренах області реалізують грандіозний задум, аналогів якому немає в Україні. Цими днями відбулася конференція з питань впровадження великого інфраструктурного проекту «Покращення екологічної ситуації у Шацькому національному природному парку шляхом каналізування населених пунктів навколо озера Світязь». На ній були присутні представники Республіки Польща та Волині.

Сайт Волинської облдержадміністрації повідомляє, що каналізування населених пунктів навколо озера Світязь розпочалося у 2018 році в рамках програми трансграничного співробітництва «Польща–Білорусь–Україна». Його загальний бюджет становить 6 мільйонів 450 тисяч євро, з яких грант Євросоюзу для України — 5,8 мільйона євро. 25 мільйонів гривень — співфінансування, яке минулоріч виділило Міністерство екології та природних ресурсів України. Цьому передувала значна клопітка робота облдержадміністрації, а ще було сприяння міністра екології Остапа Семерака. Відповідний проект є надзвичайно важливим не лише для Волинської області чи України, а й для екологічної безпеки Європи в цілому.

Директор Шацького національного природного парку Марія Христеня зазначила:

— Створення каналізаційної мережі в населених пунктах допоможе поліпшити якість питної води. Каналізування забезпечить непотрапляння

Перлина Волині з висоти пташиного польоту заворожує.

«**Загальний бюджет проекту становить 6 мільйонів 450 тисяч євро, з яких грант Євросоюзу для України — 5,8 мільйона євро. 25 мільйонів гривень — співфінансування, яке минулоріч виділило Міністерство екології та природних ресурсів України.**»

нечистот з вигрібних ям та колекторів приватних садіб у ґрунтові води, якими живляться не лише озера, а й колодязі та криниці. Окрім того, це дасть можливість створити належні санітарні умови навколо рекреаційних зон, покращить санітарно-екологічний стан озер, які розташовані в межах парку, зменшить антропогенне навантаження на озеро Світязь та Пісочне.

Разом із тим, реалізація передбачених проектом заходів створить умови для розвитку готельно-ресторанного бізнесу і забезпечить перспективи для приходу інвестора. Тим паче, що Шацьк має можливість стати курортом загальнодержавного значення, але без повноцінної каналізаційної мережі втілити такий проект буде дуже складно.

Не залишився без уваги і розвиток інфраструкту-

ри села Світязь. У 2018 році за рахунок державних коштів тут розпочали реконструкцію вулиці Набережної. Уже витрачено майже 12,5 мільйона гривень на водовідведення, будівництво підірної стінки тощо. Нині ж триває облаштування тротуарної бруківки, завершують роботи зі встановлення зовнішнього освітлення, лавок, огорожувальних бар'єрів. Загалом відремонтовано 1,3 із запланованих 2,5 кілометра дороги. Для того, аби попередити транспортний колапс, який щороку влітку можна спостерігати на Набережній, планують організувати односторонній рух. Також облаштовують спеціальні паркомісця. Насамкінець нанесуть дорожню розмітку та встановлять дорожні знаки. Загальна вартість реконструкції орієнтовно становить 20 мільйонів гривень. ■

Цифри Факти

Рівне

● **На хабарі у сім тисяч доларів попався начальник Рівненського полігону.** Полковник Олександр Ніколайчук вимагав та отримав 10 тисяч доларів від підприємця за підписання договорів про закупівлю та монтаж обладнання з відеонагляду на території полігону. Його вартість – більше трьох мільйонів гривень (понад 100 тисяч доларів). Затримали військового під час одержання другої частини коштів, проте до цього правоохоронці задокументували отримання першої частини хабара.

● **На Рівненщині невідомий заявив про замінування РАЕС та аеропорту.** Чоловік вимагав, щоб у Рівне негайно прибув Президент України. Інакше ці об'єкти злетять у повітря. На місця були скеровані всі екстрені служби. Після ретельного обстеження території жодних вибухових предметів там виявлено не було. Поліцейські встановлюють осіб, причетних до неправдивого мінування державних установ. За такі дії передбачене покарання – позбавлення волі строком до шести років.

● **Рівнянин відсудив у поліції своє авто на євробляхах, яким наїхав на ногу начальнику патрульної поліції Сергію Мерчуку.** Renault Laguna на іноземних номерах був відбуксований патрульними на штрафмайданчик під час акції протесту за дешеве розмитнення у Рівному. Тоді водія звинуватили у наїзді на правоохоронця, за що автівку відібрали. Як результат довести вину шофера не вдалося, тож він забрав її.

● **Уночі будинок голови Рівненського міського суду 58-річного Петра Денисюка обстріляли з автоматичної зброї та кинули гранату РГД-5.** Внаслідок інциденту ніхто не постраждав. У результаті вибуху та стрілянини пошкоджено вікна і фасад. З місця події вилучені осколки від гранати і гільзи від патронів калібру 7,62 мм.

● **Майже 7 тисяч «євроблях» зареєстрували в Рівненському сервісному центрі МВС із початку року.** Лише за два тижні лютого водії оформили 2 тисячі 800 машин. ■

Доброго дня вам, люди!

Фото pustumchik.ua.

Лікарка-доброволець із позивним Мама — жінка лютого в календарі «Women in the war»

Лариса Кирикович, мешканка селища Зарічне, що на Рівненщині, колишній керівник медичної служби 5-го батальйону Української добровольчої армії (на фото), яка врятувала сотні життів у найгарячіших точках зони бойових дій на Сході України, стала жінкою місяця в новому виданні «Women in the war» («Жінки на війні»). Її життєве кредо: «Ми прийшли воювати, щоб жити, а не помирати. І хоча б одне врятоване життя того варте»

Валентин СТАВСЬКИЙ

«Незалежний медійний центр» відобразив на сторінках календаря «Women in the war» войовничих, відважних і тендітних представниць слабкої статі, які перевірили себе на міцність у зоні ООС: бійців, снайперів, медиків, волонтерів, журналісток — справжніх, сильних та незалежних.

Лариса Кирикович, яка кілька ро-

Фото Валентина СТАВСЬКОГО.

ків поспіль разом із чоловіком і сином перебувала в зоні бойових дій, стала першою в країні жінкою, яка отримала волонтерський орден «Народний

герой України». Вражає, що, повернувшись із передової, вона змушена була поїхати на заробітки в Іспанію, бо роботи вдома так і не знайшла.

«Нашої дівчинки могло б не бути, якби не газета»

Публікація стала тією соломинкою, яку Господь посилає з неба

Лариса ЗАНЮК

— Тато завше любив читати і передплачував кілька газет. Не раз вони лежали на столі, й за сніданком чи вечерею мимоволі всі чимось зацікавлювалися, — розповіла читачка. — Тоді ми ще не знали, що сестра вирішила зробити аборт. Дитину ще рано заводити, сказав їй чоловік. Цілу ніч вона не зімкнула очей, заварила на кухні міцну каву, а щоб погані думки не лізли в голову, розгорнула газету. А в ній — «Щоденник ненародженої дитини»...

«5 жовтня. Сьогодні почалося моє життя, хоча батьки ще не знають. Я дівчинка, у мене буде світле волосся й блакитні очі. Усе вже визначено, навіть те, що я любитиму квіти.»

19 жовтня. Дехто вважає, що я ще не людина. Але крихта хліба є хлібом.

23 жовтня. Я уже вмю відкривати ротик. Через рік я навчуся сміятися, говорити і моїм першим словом буде «мама».

25 жовтня. Сьогодні почало битися моє серце!

2 листопада. Я щодня по-

трошку росту. Мої ручки і ніжки стають, як ваші!

12 листопада. У мене є пальчики. Я зможу гладити ними мамине волосся.

20 листопада. Тільки сьогодні лікар сказав мамі, що я живу під її серцем. Яка вона, напевно, щаслива!

23 листопада. Мої тато і мама, мабуть, вже думають, як мене назвати.

10 грудня. У мене росте волосся — гладке, світле і блискуче.

13 грудня. Я вже трохи бачу. Коли мама принесе мене у світ, він буде повен сонячного світла і квітів.

24 грудня. Цікаво, чи чує мама тихий стукіт мого серця? У вас буде здорова маленька донечка, мамо і тату!

28 грудня. Сьогодні моя мама мене вбила»...

«Звісно, моя сестра передумала, — порушила жінка незручну паузу. — А чоловік дізнався, коли важко було приховувати вагітність. Але тепер це вже не має значення. Головне, що в них народилася донечка, яку вони безмежно люблять і здригаються при думці, що її могло б не бути, якби не та газета і щоденник...»

■ Прогноз погоди

«Вже весна наступає за МІТЬ...»

Слухаючи ці слова з пісні Святослава Вакарчука, замислюєшся над сьогоднішнім і початком нового життя, яке сонячними променями вже зазирає в наші вікна

А за прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометеоцентру Світлани Дриганюк, 27 лютого — мінлива хмарність, переважно без істотних опадів. Вітер північний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі від мінус 3 до плюс 2 градусів, удень — від 0 до 5 вище нуля. 28-го — мінлива хмарність, без істотних опадів. Вітер західний, пориви 7–12, місцями — 15–20 метрів за секунду. Температура повітря вночі від мінус 3 до 2 градусів із позначкою «плюс», удень — 5–10 градусів тепла.

За багаторічними спостереженнями, найтепліше 27 лютого було 2002 року — плюс 13, найхолодніше — 1963-го — мінус 29 градусів.

В Рівному 27 лютого протягом усього дня погода буде похмурою. Без опадів. Температура повітря — від 0 до 2 градусів тепла, 28 лютого — від 0 до 9 градусів із позначкою «плюс».

Ведуча рубрики
Людмила ВЛАСЮК

Тел. 72-38-94.

27 ЛЮТОГО

Сонце (схід — 7.10, захід — 17.54, тривалість дня — 10.44).

Місяць у Стрільці. 22–23 дні Місяця.

Іменинники: Георгій, Кирило, Костянтин, Михайло, Федір.

28 ЛЮТОГО

Сонце (схід — 7.08, захід — 17.56, тривалість дня — 10.48).

Місяць у Стрільці, Козерозі. 23–24 дні Місяця.

Іменинники: Олексій, Арсеній, Софія.

■ Золоті слова

«Вираз, який ви носите на обличчі, куди важливіший за одяг, який ви одягаєте на себе».

Дейл КАРНЕГІ,
американський психолог,
педагог, письменник.

Вони закохались під свистом куль

Обоє прийшли на Майдан студентами. Вона — майбутній політолог, родом із Дніпра, він — майбутній художник з Івано-Франківська. Аліна Михайлова і Дмитро Коцюбайло зустрілися на війні

Людмила ВЛАСЮК

Ця історія на сторінці багодійного фонду «Повернись живим» у «Фейсбукці» змушує усміхатися, бо й там, де розриваються снаряди і дихає смерть, живе любов. Аліна після Революції гідності працювала в організації «Армія SOS». Але у 2016-му загинув на фронті її близький друг, і дівчина записалася на курси госпітальєрів, усвідомлюючи, що потрібно щось змінювати у своєму житті. Отак вона потрапила на фронт.

«Я знала: якщо зможу перемогти страх, то зможу врятувати чиєсь життя», — говорить дівчина. З її рішенням змирилася і мама, яка сьогодні теж допомагає сім'ям загиблих військових. Із Дмитром Аліна зустрілась в Авдіївці. Вона й раніше чула про командира з позивним Да Вінчі. Їхні почуття загартовані в боях та випробувані війною.

«Мене інколи запитують, чи є у нас інше життя, крім фронту. Ну, звичайно, є. Їздимо до батьків, ходимо в кіно... Все, як у молодих людей», — усміхається дівчина.

Весілля закохані не планують, а от вінчання... Це — святе! Лише з вірою в перемогу і з Богом у серці. І на війні, і в сімейному житті.

Фото зі сторінки багодійного фонду «Повернись живим».

Їхні почуття загартовані в боях та випробували війною.

ПоглядКатерина ЗУБЧУК,
заслужений журналіст України**Ми ж колись обходилися без поліетиленових пакетів**

Ця думка напрошується, коли сьогодні чую «SOS» у зв'язку з тим, що свого часу досягнення новітніх технологій стало величезною загрозою для довкілля. Така тривога небезпідставна: поліетилен залежно від товщини може розкладатися від 100 до 400 років

Недавно увагу привернув сюжет на одному з регіональних телеканалів. У ньому йшлося про те, що лучанка на ім'я Христина ніколи не бере упаковки в магазині — замість пакетів вона використовує мішечки з тканини. І, судячи з її розповіді, цією проблемою перейнялася, побувавши в Індії, де побачила, як океан виносить на берег купи сміття, і «коли корови їдять целофанові пакети, то стає дуже сумно». Ще один герой сюжету — літній чоловік — теж обходиться без поліетилену, користуючись торбинками з тканини, які дружина пошила для всієї родини...

Дивилася, слухала і ловила себе на думці: «Дежаву! Це я «проходила» у сімдесятих роках минулого століття». Пригадую, як у свекрухи розжигалася на добротне, але не дуже грубе полотно і пошила собі торбинку, яка завжди лежала у сумочці на той випадок, що зайду у магазин щось купити. Була вона, як мовиться, естетично оформлена, помережена, тож у теплу пору служила прийнятним аксесуаром до літнього одягу. І до такого рукоділля вдавалася, щоб не користуватися «авоською» — тою маленькою рибальською сіткою, яку пам'ятає старше покоління. От коли комусь таланило потрапити за кордон, то привозив пакети — ті самі поліетиленові, які в Європі уже були, — і собі, і навіть у подарунок. Власниці такої новинки берегли її, щоб довше послужила. Тож коли гумористи згодом зі сцени підсміювалися над радянськими жінками у зв'язку з їхньою винахідливістю (примудряються прати поліетиленові пакети!), то ніхто не скаже, що вони щось вигадували. Так справді було. Зате сьогодні їх і у нас, як кажуть, до вибору, до кольору. Вони різні і за величиною, і за оформленням та міцністю. І відповідно — за ціною.

У супермаркетах, зокрема мережі «Вопак», який найчастіше відвідую за місцем проживання, завжди чую на касі запитання, чи потрібен пакет. Напрошується висновок, що для касирів це правило, яке їм втлумачили під час навчання.

Що це — турбота, аби покупець мав куди покласти товар, чи, може, думка про додатковий заробіток? Уявіть, якщо кожен відвідувач скористається пропозицією, то скільки-то за день буде продано пакетів. І всі вони з часом потраплять у смітник (тепер жінки точно їх не перуть). Але це ще півбіди. А ось «ціла біда» — одноразові, які служать нам лише для того, щоб донести продукти додому. Вони лежать у різних відділах магазину, і кожен бере скільки треба. А є ж товар, зокрема м'ясо, ковбаса, риба, який продавці самі нам упаковують. Якось спеціально порахувала, прийшовши додому, що викинула у відро для сміття до десятка пакетиків. А вже у холодильнику продукти зберігаються в лоточках, тож відразу їх перебрала.

Настав час, коли і ми маємо задуматися: те, що колись сприймалося як зручність, обертається негативом. Поліетиленові пакети в усьому світі уже визнані шкідливими і небезпечними. Багато країн заборонили їх як тару й упаковку або встановили обмеження у використанні. В країнах Європи введена норма — 90 пакетів на рік для однієї людини, до 2025-го це число має зменшитися до 40. А ось на одного українця, підраховано, припадає 500! Чи дійде обмеження, а то й заборона до нашої держави? Мабуть, що так. Пора повертатися до того, щоб товар відпускали у паперовій упаковці чи найкращим з такого матеріалу, який швидко розкладається.

Знаю у Луцьку магазинчик на вулиці Шопена під назвою «Крамничка», де м'ясо-ковбасні вироби відпускають у паперових пакетах. З таких маленьких точок, може, колись візьмуть приклад і супермаркети. Кажу так і тут же інша думка навздогін: а як же бути з тим, що багато продуктів мають заводську поліетиленову упаковку? Виходить, не у сфері продажу мають починатися переміни в інтересах довкілля. І навіть якщо всі жінки відмовляться від цих пакетів і пошиють полотняні торбинки, то й це не врятує ситуацію. ■

Актуально**«Влада встановлює по 300 тисяч гривень зарплати суддям, а вчителям, вихователям і лікарям грошей немає»**

На Волинь завітав народний депутат України від РПЛ Дмитро Лінко. Разом із головою Волинської обласної організації РПЛ Володимиром Кравченком він відвідав селище Цумань Ківерцівського району, де зустрівся з вчителями найкращої селищної школи Волині

Ірина ХОМЕНКО

Володимир Кравченко розповів, що школа в селищі була збудована в повоєнні радянські часи. З тих пір не відновлювалася і була в аварійному стані. Минулого року на її ремонт держава виділила кошти з бюджету. Про потреби навчального закладу влада дізналася завдяки депутатам Радикальної партії Олега Ляшка. Саме Андрій Лозовий та Дмитро Лінко часто відвідують Волинь та знають соціальні проблеми волинян. Бюджетну субвенцію використали на реконструкцію системи опалення та ремонт.

Колектив школи на зустрічі з Дмитром Лінком висловив щире вдячність лідеру Олегу Ляшку, всім народним депутатам, команді РПЛ на Волині за увагу до їхнього закладу. А вже тепер дітки вчаться в комфорті, а батьки не переживають за безпеку учнів.

Найбільше хвилюють освітан низькі зарплати, відсутність харчування в школі. Про це і розмовляли на зустрічі. «Реформи

Дмитро Лінко (праворуч) та Володимир Кравченко спілкуються з працівниками Цуманської школи.

«Про потреби навчального закладу в Цумані влада дізналася завдяки депутатам Радикальної партії Олега Ляшка.»

сучасної української освіти наразі залишаються на папері. Ми не встигаємо йти в ногу з часом. На жаль, відсутність оснащення комп'ютерною технікою, інтерактивними дошками — це не єдині негативні моменти. Школи та садочки не фінансуються державою належним чином. Така ж ситуація і в системі заробітних плат вчителів. Середня місячна платня сільського педагога дорівнює 4343 грн. Це на 200 грн більше від мінімальної зарплати. Ви тільки вдумайтесь: молодий спеціаліст, який 6 років навчався, має вищу освіту, несе відповідальність за виховання та безпеку дітей, отримує так мало», — підкреслив у своєму виступі Дмитро Лінко.

«Олег Ляшко обурюється, що влада встановлює по 300 тисяч гривень зарплати суддям, а вчителям, вихователям і лікарям грошей немає. Нещодавно Кабмін ухвалив рішення і підняв зарплати прокурорам на 25%. Але ж високу платню повинні отримувати ті люди, від яких залежать освіта та здоров'я нації! Ось як ці самовіддані цуманські педагоги, які навчають дітей, віддають їм свої сили та енергію. А не прокурори та судді. Тому Олег Ляшко наполягає на підвищенні мінімальної заробітної плати для вчителів, медиків. Тоді і пенсія збільшиться», — відповів на запитання педколективу школи в Цумані Дмитро Лінко. ■

Пряма мова

Наталія БАЛЮК, головний редактор газети «Високий замок», про перемогу MARUV, яка активно гастролює у Росії, у Національному відборі на «Євробачення-2019»:

Скажете, як так могло трапитися після п'яти років війни з Росією? Як бачите, могло і трапилось, бо для значної частини суспільства, саме тих, для яких «поющие труси» — формат, ніякої війни немає. Вони її анітрохи не відчувають і не хочуть відчувати, усіляко відгороджують себе від щонайменшого нагадування про неї. І такі, як MARUV (на фото), допомагають їм залишатися у зоні комфорту. Логіка цих цілковито інфантильних людей така: якщо хтось хоче — нехай воює, це їхні проблеми, нас це не стосується, ми живемо

своїм повноцінним життям — співаємо, що хочемо, сміємося, над чим хочемо. Саме ця категорія «балдіє» над жартами «95 кварталу»...

Перемога MARUV — це помилка, яку ще можна виправити. Гібридний варіант, мовляв, вона має пообіцяти (вже пообіцяла. — Ред.), що не буде надалі гастролювати у ворожій країні, — не варіант. Вона зараз що завгодно пообіцяє, а потім матиме ці обіцянки у носі. Це — національний відбір, учасник представляє країну, тому країна має повне право діяти виключно у державних інтересах.

У всіх на вустах

Фото we.org.ua.

Фото volynnews.com.

Свої дії протоієрей Володимир тепер пояснюватиме слідчим. Свято-Миколаївська церква села Жидичин, на якій залишилися сліди від пострілів.

О БАТЮШКИ!

БАТЮШКА ВЗЯВСЯ ЗА РУШНИЦЮ

Про село Жидичин Ківерцівського району минулими вихідними почула вся Україна — настоятель місцевого Свято-Миколаївського храму УПЦ МП протоієрей Володимир Гелета стріляв по активістах, які організували цілодобове чергування біля церкви

Марина ЛУГОВА

На сайті місцевого чоловічого монастиря ПЦУ, будівля якого розташована поруч із парафіяльним храмом, розміщена заява з приводу ситуації, що склалася в селі. Оскільки Свято-Миколаївська громада ще 17 лютого на загальних зборах прийняла одностайне рішення об'єднатися з ПЦУ, «ініціативна група релігійної громади у супроводі працівників поліції звернулася до місцевих священиків отців Романа та Володимира Гелет із проською віддати ключі та установчі документи. На миролюбиве прохання людей священик відповів погрозами, прокляттями і нецензурною лайкою. Після цього зборами релігійної громади на підвір'ї Свято-Миколаївського храму було прийнято рішення про входження у церкву, про що був складений відповідний акт. У процесі таких дій на представників релігійної громади здійснювався постійний тиск з боку невідомих осіб: лунали погрози життю, прокльони, провокації до бійки».

А тієї ночі близько 3.30, коли

біля церкви була група з 10—12 чоловік, зі свого будинку вийшов Володимир Гелета і, викрикуючи: «Пацани, стріляю наповал!», справді застосував зброю. На щастя, обійшлося без жертв.

« На миролюбиве прохання людей священик відповів погрозами, прокляттями і нецензурною лайкою. »

Правоохоронці, котрі прибули за викликом, вилучили, за повідомленням сектору комунікації поліції Волині, у підозрюваного за місцем проживання зареєстровану мисливську рушницю, яка належить його 34-річному синові. Також зі стіни храму вийняли свинцеві дробини від пострілу. Все це направили на дослідження до Волинського науково-дослідного експертно-криміналістичного центру МВС України. Слідчі Ківерцівського відділу поліції за фактом погрози вбивством, вчиненої з мотивів релігійної нетерпимості, відомості внесли до Єдиного реєстру досу-

дових розслідувань за ознаками злочину, передбаченого ч. 2 ст. 129 Кримінального кодексу України. Санкція цієї статті — покарання у вигляді позбавлення волі строком від трьох до п'яти років. Прово-

диться досудове розслідування, в процесі якого будуть встановлені всі обставини правопорушення.

Процесуальне керівництво досудового розслідування здійснює Маневицька місцева прокуратура. В ході його, зазначається у повідомленні прес-служби прокуратури Волині, буде надано оцінку діям усіх учасників подій, зокрема і працівників поліції. Розслідування кримінального провадження за фактом учиненої священиком стрілянини на території Свято-Миколаївського храму в Жидичині перебуває на контролі в прокуратурі області. ■

Добра справа

ГОЛОВА ГРОМАДИ ПОДІЛИЛАСЯ ПРЕМІЄЮ

На зекономлені гроші вона закупила смітники

Олександр ДУРМАНЕНКО

Очільниця Княгининівської об'єднаної територіальної громади Олена Твердохліб (на фото) відмовилася у 2019 році від 50 відсотків щомісячної премії, яку їй депутати встановили у розмірі

5054 гривні. Як повідомила посадовець на сторінці ОТГ у «Фейсбукі», на ці кошти вона закупила 13 смітників. Їх буде встановлено на зупинках громадського транспорту в селах Брище, Сирники та селищі Рокині Луцького району. Зазначається, що вартість однієї урни зі знижкою — 1500 гривень. ■

НОВИНИ КРАЮ

ПЛАТНІ ПОСЛУГИ ПОСАДОВЦЯ БУДУТЬ ОЦІНЕНІ

Співробітники Служби безпеки України викрили на одержанні хабара працівника райвідділу Державної виконавчої служби у Волинській області

Іванна ПОЛІЩУК

Оперативники спецслужби встановили, що старший державний виконавець вимагав від приватного підприємця дві тисячі американських доларів. За цю суму посадовець обіцяв комерсанту своє сприяння у придбанні за заниженою вартістю комплексу будівельних споруд державного підприємства в обхід передбаченого законом аукціону. Правоохоронці затримали зловмисника в одному з населених пунктів області під час отримання всієї суми неправомірної вигоди.

У межах розпочатого кримінального провадження за ч. 3 ст. 368 Кримінального кодексу України вирішується питання щодо повідомлення затриманому про підозру та обрання міри запобіжного заходу. Операція з викриття зловмисника проводилася спільно з Нацполіцією під процесуальним керівництвом прокуратури. ■

ЗНЕХТУВАВ ЗАБОРОННИМ СИГНАЛОМ – І НАРАЗИВСЯ НА БІДУ

Минулої суботи на залізничному переїзді в селі Дерно Ківерцівського району легковик «ЗАЗ 11028» зіткнувся із вантажним потягом

Олег ПЛАЗОВСЬКИЙ

Закермом автомобіля перебував 65-річний житель Рожиченського району, який знехтував заборонним сигналом і не зупинився. І він, і його троє пасажирів отримали тілесні ушкодження. Одного із них, 39-річного чоловіка, госпіталізували у відділення реанімації.

За цим фактом відомості внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 2 ст. 286 Кримінального кодексу України. Досудове розслідування триває. ■

НЕОБАЧНІСТЬ КОШТУВАЛА СТУДЕНТОВІ ЖИТТЯ

На території архітектурної пам'ятки державного значення «Тараканівський форт», що в Дубенському районі на Рівненщині, загинув хлопець

Валентин СТАВСЬКИЙ

Поліцейські районного відділу поліції на місці події попередньо встановили, що троє рівненських студентів приїхали у село Тараканів, аби побувати у пам'ятці XIX століття — фортифікаційній споруді. Оскільки була темна пора доби, 20-річний хлопець не помітив закінчення опорної стіни і, ступивши вперед, упав з висоти близько 10 метрів на кам'яні залишки будівлі. Від отриманих травм він одразу помер. Студенти самі дістали товариша з ями. Рятувальники на ношах доставили його до карети «швидкої» допомоги. Але лікарі лише констатували смерть потерпілого.

Наразі поліцейські встановлюють усі обставини події у межах досудового розслідування за частиною 1 статті 115 Кримінального кодексу України (умисне вбивство) з позначкою «нешасний випадок». ■

Імо те, що вбиває

Україна очолила європейський рейтинг за смертністю від неправильного харчування

За цим показником ми випереджаємо не тільки розвинені західні країни, а й Білорусь, Грузію, Молдову, Узбекистан — свідчить дослідження Йенського університету імені Фрідріха Шиллера (Німеччина). Постійне зростання цін на продукти робить якісне харчування все менш доступним. Але від нестачі коштів стрункішими українці не стали

Це не тільки проблема дорослих: сьогодні кожна п'ята дитина в країні страждає від ожиріння. За даними дослідження Інституту охорони здоров'я дітей і підлітків АМН України, лише третина школярів здатна виконати фізичні нормативи без ризику для здоров'я. Зайва вага може призвести,

Лише третина школярів здатна виконати фізичні нормативи без ризику для здоров'я.

наприклад, до ендокринних порушень і навіть до цукрового діабету — за останні десять років поширеність цього захворювання в Україні зросла вдвічі. Серед причин ожиріння у співвітчизників медики в першу чергу називають надмірне споживання солі, солодоців і жирних продуктів, особливо тих, що містять трансжири.

Зазначається, що українці щодня з'їдають приблизно 10 г солі, що вдвічі більше, ніж рекомендують дієтологи, і тим самим провокують ризик виникнення гіпертонії. Ще більше перевищуємо норму споживання цукру — понад 100 г на день замість 25. А ось овочів імо на 30–40% менше від норми. Те ж стосується м'яса. Норма його споживання в чистому вигляді на рік — 90 кг на людину, а українці з'їдають в кращому випадку 50 кг, причому частіше у вигляді сосисок або ковбас низької якості.

Ми віддаємо за продукти харчування більше половини заробітку. Крім того, в міжнародному рейтингу якості продуктів Україна — на 45-му місці з 53. Згідно з ним, гірші продукти тільки у В'єтнамі, на Філіппінах, у Бангладеш, Китаї та Ірані.

МЕДИЧНИЙ ДОДАТОК «ГАЗЕТИ ВОЛИНЬ»

26 лютого 2019 року

№3 (124)

ДОБРОГО ВАМ ЗДОРОВ'Я!

Ведуча додатка «ДОБРОГО ВАМ ЗДОРОВ'Я!» Галина СВИТЛІКОВСЬКА. Тел. 72-20-07. e-mail: svitlikv@ukr.net

Актуальне інтерв'ю

КІР ЧАСТО «МАСКУЄТЬСЯ» ПІД ІНШІ НЕДУГИ

Це одна з причин важких ускладнень, з якими хворі потрапляють до Волинської обласної інфекційної лікарні, стверджує головний лікар, кандидат медичних наук Руслан Семенович Морочковський (на фото). Кількість таких пацієнтів за останні тижні зросла. Ми поцікавилися, як працює колектив лікувального закладу в умовах поширення кору, епідемії грипу та ще й під час серйозного ремонту приміщення

Галина СВИТЛІКОВСЬКА

«ПРИВОЗЯТЬ ПАЦІЄНТА З ГЕПАТИТОМ, А ЧЕРЕЗ ДЕНЬ У НЬОГО — ВИСИПАННЯ»... — Руслане Семеновичу, відомо, що з початку року жертвами кору в Україні стало 9 людей, двоє із них — діти. Раніше цю хворобу не вважали смертельно небезпечною. А тепер є навіть випадки, коли помирили люди, які мали необхідні щеплення. З чим це пов'язано?

Відмітка про щеплення не завжди свідчить, що в людини справді є імунітет, захист. Також ситуацію ускладнює те, що кір сьогодні часто має атипичний перебіг. Скажімо, спочатку з'являються характерні прояви гепатиту, страждає печінка, а через день у хворого бачимо на шкірі характерні для кору висипання. Чи, наприклад, кладемо у стаціонар пацієнта з клінічними ознаками пневмонії, а призвідник запалення легень видає себе аж через деякий час. Це ускладнює діагностування, лікування. Хоча загалом кір не є тим захворюванням, яке вимагає обов'язкової госпіталізації. Хіба що за епідеміологічними показаннями, коли є загроза зараження, наприклад, усіх вихованців інтернату чи підопічних будинку престарілих. Або коли клінічні прояви хвороби дуже важкі.

Але якщо підвищується температура до 40, то кожен запанікує. Подумає, що краще перестраховуватися...

Висока температура — не привід проситися у стаціонар. Іноді скаржаться, що «швидка» на такі виклики не виїжджає. Але у цьому є резон. Треба спочатку телефонувати до свого сімейного лікаря, який повинен мати про людину всю інформацію, знати про наявність хронічних захворювань, інші фактори, які підвищують загрозу ускладнень. Кір, грип можуть спровокувати пневмонію чи враження нервової системи. Легковажити не можна, але й відразу бігти до лікарні теж не варто.

Реформи у первинній ланці медицини якимось позначилися на роботі обласної інфекційної лікарні?

Поки що рано робити якісь висновки. Іноді деякі сімейні лікарі перецінюють свої можливості, при-

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

значають то одні, то інші препарати, а ефекту нема. Лише після тривалого безрезультатного лікування скеровують хворого до інфекціоністів, коли вже згаяно багато часу. На щастя, смертельних випадків від ускладнень кору і грипу в нашій лікарні не було. Але важких пацієнтів мали чимало.

Думаю, наприкінці червня зможемо подякувати будівельникам, які в нас багато попрацювали.

На Львівщині, як повідомляти засоби масової інформації, вагітні жінки з кором заражали своїх новонароджених дітей. Серед ваших пацієнтів майбутніх матерів не було?

Так, у нас лікувалися вагітні з кором. Звичайно, такі хворі вимагають особливого підходу. По-перше, не всі ліки у цих випадках можна використовувати, аби не зашкодити плоду, по-друге, жінки потребують і психологічної підтримки, вони хвилюються, владають в істерики, переживаючи за дітей. Наскільки мені відомо, у наших пацієнток все обійшлося благополучно. Кір передається новонародженим у тих випадках, коли мама хворіє безпосередньо перед пологами.

І медики, й будівельники працюють під одним дахом — Руслане Семеновичу, як вдається поєднувати лікувальний процес і ремонт приміщення, чи не доводиться відмовляти хворим у госпіталізації через тимчасове скорочення ліжко-місць?

Звичайно, найважчі випадки ми беремо на себе. А з іншими справляються колеги з інфекційних відділень у районах і містах. Скажімо, навщо скеровувати хворих із Ковеля, якщо Ковельське ТМО оснащено краще, ніж наша лікарня, і там є можливість на місці рятувати пацієнтів з ускладненнями. Обласна інфекційна лікарня розрахована на 180 ліжок, у зв'язку з капітальним ремонтом сьогодні у нас лежить 105 хворих. Так, іноді відмовляємо людям, які самі собі поставили діагноз. Лікар у приймальному відділенні оцінює їхній стан, симптоми, і якщо бачить, що госпіталізація не є обов'язковою, то каже про це. Але якщо йдеться про маленьких дітей чи осіб із груп ризику — знаходимо місце.

Кажуть, якщо є підозра на «свинячий» грип, то потрібно відразу випити таблетку озельтамевіру, щоб запобігти ускладненням. В аптеках цього препарату нема, можливо, тому й просяться хворі у стаціонар.

У нас ці ліки є із закупівлі позаминого року, запас — обмежений, і призначати їх можна лише тоді, коли діагноз «грип» доведений лабораторними дослідженнями чи відповідним тестом.

А дехто з людей, навпаки, як вогню боїться інфекційної лікарні, мовляв, окрім грипу, наберуся ще й кору чи інших болячок.

Незважаючи на ремонт у приміщенні, усіх заходів безпеки строго дотримуємося. Пацієнтів зі «свіжим» кором кладемо в ізольовані бокси або у палати, де є умивальники й туалети, щоб хворі не мали потреби виходити. Але, на жаль, багато залежить і від свідомості людей, які іноді самі порушують правила санітарно-епідеміологічного режиму, наражаючись на небезпеку. Хтось із пневмонією після кору вибігає ледь не босоніж курити, хтось рветься до магазину.

За продуктами, адже на лікарняних харчах довго не протримаєшся.

Звичайно, за 19–20 гривень, які виділяються на харчування одного пацієнта на день, не порозкошувати. Особливо важко мамам із дітками, яким більше трьох років, для них не передбачена навіть та невеличка порція їжі. Складно людям із віддалених районів, бо їм не привозять передачі із дому. Мізерна сума припадає і на ліки, навіть невідкладну допомогу важко забезпечити. Треба сподіватися, що реформування галузі охорони здоров'я з часом змінить ситуацію на краще і для пацієнтів, і для медиків. Адже сьогодні ми вже відчуваємо дефіцит медсестер, які звільняються через мізерні зарплати. Зараз лікувальні заклади вторинного і третинного рівня — у стадії реорганізації.

У вашого колективу є й додатковий привід для оптимізму — торік лікарня нарешті дочекалася коштів на капітальний ремонт. Коли плануєте його завершити?

Думаю, наприкінці червня зможемо подякувати будівельникам, які в нас багато попрацювали, замінили системи водопостачання, каналізації, електропроводку, обладнали згідно із сучасними вимогами палати і бокси, в яких пацієнтам буде зручно і комфортно. ■

А ЛЮДИ КАЗАЛИ: «І НАЩО ДІВЧИНЦІ ТА ШТАНГА?..»

Закінчення. Початок на с. 1 Галина СВИТЛІКОВСЬКА

Дівчинка змогла піднятися з візка завдяки німецьким благодійникам. Марія Петрівна досі вважає, що тільки Бог міг послати їй доброго ангела в образі старенької санітарки, яка підказала адресу Мальтійської служби допомоги в Луцьку. Так відбулося знайомство з Гюнтером і Вірою Блеккер, які перейняли долю дитини, оголосили збір коштів на її протезування в Німеччині. Фото маленької Богдани з білим бантом на голівці було на перших шпальтах газет.

Уявляєте, не так давно у «Фейсбуці» я познайомилася з одним із моїх рятівників, який пригадав і той знімок, і як люди перераховували кошти, щоб німецькі спеціалісти могли приїхати до Луцька, зняти мірки й виготовити для мене перші протези. Вони були такої якості, про які в Україні й не мріялось. Коли через рік я підросла і їх довелося міняти, то в Ковелі у протезному цеху це диво техніки розбирили на гвинтики, аби зробити щось подібне. З того часу довелося змінити більше десятка цих металевих ніг. І хоч ходити на них мені важко, але протези дають змогу не дивитися на інших знизу вгору, почуватися «на рівних», — філософськи оцінює ситуацію дівчина.

Технік-протезист Василь Сидорович Остапчук із Ковеля робить усе, щоб дати Богдані таку можливість. Напевно, тільки він і може оцінити силу її характеру з дитячих літ, коли кожен крок коштував великої праці над собою. Марія Петрівна згадувала, як донечка поверталася зі школи, знімала протези, а культи були синіми від перенавантаження. Мусила навчитися робити масаж, аби уникнути ускладнень. Адже Богданка не хотіла ні в чому відставати від своїх ровес-

Фото зі сторінки Богдани у «Фейсбуці».

Красуня, розумниця, спортсменка Богдана Караванська скоро отримає диплом реабілітолога.

ників, навчалася на відмінно, а згодом усерйоз захопилася спортом.

«А ПАМ'ЯТАЄШ, ЯК МИ ПІШКИ ДОБИРАЛИСЯ З ТУРІЙСЬКА ДО ЛОВИЩ?»

Активну і наполегливу дівчину підтримувала вся родина. Марія Петрівна перебралася з доньками до батьків у Турійській район. Звідти ї їздили з Богданкою тричі на тиждень за 50 кілометрів до Ковеля на тренування. Поверталися увечері, рейсовою автобуса із райцентру вже нема. Виручав мамин брат, виїжджав за племінницею.

А як дядя Вася не зміг, то пам'ятаєш, як ми піш-

Завдяки спорту я побувала майже у 20 країнах світу, стала самостійнішою, сильнішою.

ки добиралися з Турійська до Ловищ? І це після того, як у спортзалі добряче натомилася. Мій перший тренер Валерій Павлович Дружинович запропонував займатися пауерліфтингом, і я досі люблю штангу, — із вдячністю згадує Богдана свого наставника, під керівництвом якого здобула не тільки перші спортивні перемоги, а й впевненість у собі. ■

Цікава ГАЗЕТА + на сайті volyn.com.ua «ЦІКАВА» ЗА 21 ЛЮТОГО ЩЕ У ПРОДАЖУ!

Читайте у «ЦІКАВІЙ ГАЗЕТИ НА ВИХІДНІ» за 21 лютого:

Ангелом став єдиний син: 17-річний Назар Войтович – наймолодший Герой Небесної сотні

На свято Стрітення на небі в Любешові з'явилася... вогняна свіча

«Ну викапаний Кобзар!»: на Донбасі воює двійник Тараса Шевченка

А на сайті volyn.com.ua – ще більше неймовірних історій!

Крик душі

Фото із Фейсбук-сторінки Софії ШВЕЦЬ.

«**Ледь перестали битися серця водія таксі та моєї сестри, як уже почали змивати кров із горе-полковника?**»

Такою назавжди запам'ятають Софію її доньки і родичі...

Рука з руки кров змиє?!**Закінчення. Початок на с. 1****Валентин КОЗЛОВСЬКИЙ, двоюрідний брат загиблої Софії Швець**

Десь за хвилини 40 до нас зателефонувала схвилювана мати Софії, яка не могла дозвонитися до доньки з внучкою (а вони живуть у селі разом). Ще за хвилини 30 вона нас повідомила, що медсестра з дитячої обласної лікарні розповіла про ДТП, а що 9-річна дівчинка в них, а що з водієм таксі і мамою, вона не знає. Всі кинулись на пошуки. Юрій Швець, чоловік загиблої, поїхав до дитини в лікарню. Ми спочатку кинулись в 2-гу міську лікарню Луцька: там нічого не знають, потім у районну — там теж її немає... Потім вирішили: можливо, наше Сонце повезли в Ківерці? І ось міст, об'їзна дорога, поліція і три понівечених автомобілі... Найбільш постраждало таксі, і в ньому... два трупи. Водій і моя сестра...

Поліцейські нас не підпустили близько, оскільки це було місце смертельного ДТП. І тут те, що найбільше шокувало: я не бачив там винуваця події Геннадія Єпіфановича. Як мені потім пояснили, він відмовився проходити тест на алкоголь на місці події, його забрали здавати кров. Ми були на місці ДТП о 21-й, це сталося приблизно о 19-й, коли приїхали карети «швидкої», мені невідомо, але кров у екс-поліцейського взяли на аналіз лише близько 24-ї! Питання: де він був 5 годин?! «Вимивав» із крові вміст алкоголю?! І навіть після всього в нього виявили в крові 1,16 проміле...

Мало того: на відео з місця події добре видно, що його права рука була неущожденою, бо нею він підписував протокол, у якому відмовлявся здавати кров на аналіз. А от уже в суді він з'явився з правою рукою, на яку був накладений гіпс? Це щоб

показати, що теж постраждав і потребує лікування?! Але чи насправді в нього пошкоджена рука, чи просто хтось наклав муляж на цілком цілу кінцівку?

Ледь перестали битися серця водія таксі та моєї сестри, як уже почали змивати кров із горе-полковника? Я не здивуюся, що потім у нього виявиться хворе серце, тому він приймав корвалол, і саме цей препарат негативно вплинув на самопочуття Геннадія Єпіфановича... Чи, може, зараз у слідчому ізоляторі у нього раптом виявиться поганий стан здоров'я, і доведеться перевезти його в лікарню? А потім він благополучно вийде на волю? Станеться все те саме, що по всій Україні з усіма «єпіфановичами»? Невже знов змивають кров із рук, а рука руку мие?

В автокатастрофі загинула 33-літня Софія Швець, мама двох дівчаток — 9 та 3 роки, та водій таксі Олег Мірошников, який мав 12-літню донечку. Хто за їхню смерть має відповідати? Геннадій Єпіфанович, екс-очільник карного розшуку міста Луцька? Чи знову знайдуть цапа-відбувайла? Я не пам'ятаю, щоб посадили хоч одного мажора, поліцейського, будь-яку впливову людину за подібне. Це в нас «каста недоторканих», які в Україні, де смертна кара заборонена навіть для найлютіших убивць, безкарно вбивають людей під час ДТП?!

Ми — сім'ї загиблих Софії Швець та Олега Мірошникова — просимо лише одного: справедливого розслідування і максимального висвітлення в мас-медіа цієї справи. Оскільки «каста недоторканих» мусить знати, що Бог осудить їх на тому світі, а український суд — на цьому. Про це й усі інші повинні знати, щоб більше ніколи на наших дорогах п'яні мажори не вбивали безневинних людей. ■

Лист до редакції**Самотність — благо чи кара?**

«Смерть усе-таки — це празник, який буває тільки раз у житті», — стверджує Ліна Костенко, і заперечити їй не посміємо. Хтось її боїться, а дехто і чекає. Пригадую, моя бабуня була лежачою, її доглядала найменша з моїх сестер Таня. Старенька бідалась: «І де та смерть ходить, чом вона минає нашу хату?» Тут варто розповісти одну притчу. Її, звичайно, кожен розтлумачить по-своєму. На те вона і притча

Галина КАЖАН, заслужена артистка України

Коли приходять у гості інша пані, не менш сумна, ніж та, що з косою...

Край села стояла кузня. Горів вогонь. Коваль клевав плуг. Аж гульк — із вікна бачить жінку з косою в білому. Здогадався, що за ним прийшла. А вона йому: «Ні, помиляєшся. Я всього лишень потребує твоєї допомоги. Будь добрий, нагостри мені косу. Затупилась дуже». «Не можу, — відмовляється коваль. — Це ж ти тоді багато людей вб'єш!». На що жінка категорично заперечила: «А хіба це я їх вбиваю? Вони самі себе знищують. А я лишень прокошую дорогу до неба. Надто вже бур'янами заросла...» Гадаю, зрозуміло і без пояснень. Чи не так?

Життя у кожного своє. Ніхто не відає, як хто обідає. Тому й судити не варто. Успішне життя, а чи так собі, то лишень спеції до українського борщу. Рецепт у кожної господині свій, начеб продуктивний набір однаковий, а смак — ні. «Вміла готувати, та не вміла подавати, — скаже той, для кого «своя хата — покришка». Хоча від людей не сховався, не зачинишся і за сімома замками. Можна мати все: і в городі, і в господі, і в коморі, і в столі. Але багатство і достаток втрачають сенс, коли немає кому все це заповісти, передати. Рід не продовжується, і треба мудро подбати, аби ниточка родоводу не обірвалася.

Проте за невідомими нам законами (а їх ой як багато) настає час, коли приходять інша пані, не менш сумна, ніж та, що з косою, — самотність. Скажете, це — Доля. Але ж по любові взято шлюб, із мрією, якою стала професія. І їй віддано все до останку. Та тільки від такого шлюбу дітей не буває... Знаємо багато самотніх батьків при живих дітях.

Мало віриться в ошасливлення самотніх пенсіонерів і Фондом Олени Орехової, реклама якого останнім часом по-стійно зомбує ефірний простір

громадян усіх областей України та Києва. Лишається лише підписати угоду на довічне утримання — і вас чекає матеріальний рай. Хоча в кожному краю соціальні служби якось дають своїм обов'язкам раду, та вони не всеісильні. Самотність — підступний ворог, який забирає рідних та близьких. А нині ще й війна. Але ж не одній осиротілій матері не замінити сина орденами, медалями, пільгами.

А ось ще такий приклад: коли самотність стала благом. Жодних тобі турбот, ні за кого не болить голова. Абсолютна

ли люди біля вбитих батьків. І віддали до дитячого будинку. Прізвище дали навмання, бо так захотілося великоросу директору. Та гени по деревах не скачуть. Йй до всього було діло. Брат став поваром одного престижного ресторану в Севастополі. А вона після училища отримала направлення на Волинь, де і працювала бухгалтером в обласній раді. Старожилі Луцька, думаю, досі пам'ятають цю енергійну рухівку, який все боліло і до всього було діло. А найбільше боліла Україна. Це від неї я довідалася про бага-

«**Незрозумілою стає причина, чому той світ так спорожнів і куди поділися ті, хто хотів погрітись біля вогню твого авторитету?**»

свобода. Хоча абсолюту у природі не існує. Власна успішність, популярність, титули, регалії та й пенсія не мінімальна, як у всіх, а пристойна. Егоцентризм водночас — вада характеру, але з іншого боку — доказ того, що особистість належить до самодостатніх людей. Тільки понад усе незрозуміло стає причина, чому той світ так спорожнів і куди поділися ті, хто хотів погрітись біля вогню твого авторитету? А вони не дівалися, а стали більше уваги приділяти своїм дітям та онукам, і часу на тебе уже не буде. Твої квадратні метри, твої скарби і заощадження дістануться тим, кому ти не була потрібна в найтяжчі хвилини свого життя, і пам'ять про тебе буде короткою, на жаль...

Писати узагальнено на цю тему неймовірно важко. Моя пам'ять вигрибає зі сховку спогади про світлу особистість Народного руху України — Олену Василівну Єрмолову. Її доля була драматичною. Малу Оленку разом із братом знайш-

то невідомих сторінок історії Розстріляного Відродження. Вона ініціювала зустрічі з членами української Гельсінської спілки, з кобзарем Олексієм Чуприною, який 30 років грав на Чернечій горі біля могили Тараса Шевченка. І все це було ніби вчора, бо я так чітко пам'ятаю всіх, із ким пощастило зустрітись і познайомитись на зорі Незалежності.

Пані Олена володіла даром провидіння і ніколи не помилялася. В останні роки свого життя вразила всіх нас своїм диавством, стала роздаровувати особисті речі. «Навіщо ви це робите?» — питали ми її. А вона на те: «Речі також мають пам'ять. Візьмете в руки цю розмальовану макітерку і... згадаєте мене», — усміхаючись, відповідала.

Коли її не стало, то всі, хто прийшов із нею попрощатися, відчув, що весь простір був заповнений її присутністю, хоч у кімнаті було порожньо. Згадалися її слова: «Речі нас переживуть, і нема чого так за ними переживати». ■

Цей
День
в історії

лютого
26

Чекісти розстріляли трьох високопоставлених більшовиків в один день

26 лютого 1939 року за обвинуваченнями в державній зраді і шпигунстві були страчені Павло Постишев, Станіслав Косіор та Влас Чубар — радянські партійні діячі, організатори Голодомору 1933-го в Україні

Андрій БОРКОВСЬКИЙ

«Зверніть найсерйознішу увагу на Україну. Чубар своїм розкладанням та опортуністичним нутром та Косіор своєю гнилою дипломатією (щодо ЦК ВКП) та злочинно-легковажним ставленням до справи — зовсім загублять Україну. Керувати нею нинішньою не під силу цим товаришам. Якщо поїдете на українську конференцію (я на цьому наполягаю), там необхідно вжити усіх заходів, аби переламати настрої працівників, ізолювати плаксивих та гнилих дипломатів (незважаючи на особи!) та забезпечити істинно більшовицькі рішення конференції. У мене створилося враження (можливо, навіть переконання), що доведеться зняти з України обох — і Чубаря, і Косіора. Може, я помиляюся. Але ви маєте можливість перевірити цю справу на конференції» — такого змісту телеграму надсилає Йосип Сталін 2 липня 1932 року В'ячеславо-

80 років тому прокляття невинноубитих лягло на голови Косіора (ліворуч), Постишева і Чубаря (праворуч).

ві Молотову та Лазарові Кагановичу. Обидва адресати очолювали надзвичайні комісії зі збільшення хлібозаготівель. Молотов — в Україні,

а Каганович — на Північному Кавказі, хоча фактично Каганович працював у комісії Молотова як завідувач відділу.

«Павло Постишев також відіграв чималу роль у вилученні продовольства в українських селян.»

Постишева заарештували у лютому 1938 року та звинуватили в диверсіях та роботі на японську розвідку. Косіора взяли у травні і приписали участь у контрреволюційній «Польській організації військовій», створення терористичного центру та що нібито був емісаром Пілсудського в Україні. Чубар, арештований у липні, за версією енкаведистів, працював на німецьку розвідку.

26 лютого 1939 року усіх трьох високопоставлених більшовиків було розстріляно. Традиційно цю брудну роботу виконав відомий кат НКВС Василь Блохін. ■

РЕКЛАМА

БЕТОН / РОЗЧИН / ДОСТАВКА / БЕТОНОНАСОС 28М

ЯКІСТЬ МАЄ СВОЮ ЦІНУ
ПІСОК, ЩЕБІНЬ

INTER-BETON
ПІДПРИЄМСТВО

м.Луцьк, вул.Наливайка, 90
Тел.: (0332) 20-30-35
(066) 177-79-63, (067) 361-83-93

РЕКЛАМА

770-770

Блоки від виробника

СТІНОВИЙ БЛОК

з дном — 20x20x40
без дна — 20x20x40

ПЕРЕСТІНОЧНИЙ БЛОК 20x10x40

ОПАЛУБНИЙ БЛОК 20x30x40

066 897-96-96
067 116-11-44

ФРАНЦУЗЬКІ НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Стеля

ЯКІСНО ШВИДКО НАДІЙНО

(097) 473-10-69
(095) 479-05-96

stelia.in.ua
info@stelia.in.ua

Вітаємо!

95 років від дня народження відзначати завтра люба матуся та щира бабуся, жителька села Ветли Любешівського району
Федора Степанівна КОКИЦЬ.

Люба бабуся і матінко мила,
Велике спасибі, що ви нас зростили.
Ми просимо з глибин сердень,
Щоб добрий Бог, щоб Бог-Отець
Вам міцне здоров'я дав
І ще многа літ Він вас оберігав.
Спасибі за руки робочі,
За довгі, нелегкі й недоспані ночі.
Хай Мати Пречиста стоїть

на сторожі,
Господь у щоденних ділах
допоможе.

Зичимо ще чимало прожити,
Щоб всіх на сторіччя змогли
запросити.
З любов'ю та повагою
7 дітей, 37 внуків,
64 правнуки.

Цими днями відсвяткувала ювілейний день народження найкраща матуся, бабуся, вчитель від Бога, жителька Нововолинська

Феодосія Григорівна ПІВНИЦЬКА.

Вже ювілей зозуля накувала, біжать невпинно так роки, у що чудову й гарну днину ми вас вітаєм залюбки.

Хай доленька насипле ще сповна
Наснаги, радості й здоров'я.
Нехай завжди в душі цвіте весна
І серце зігрівається любов'ю.
Хай буде світлим кожен день,
А негаразди завжди обминають.
Хай душу радість окриля
І словом добрим вас завжди вітають.
Хай серце у грудях довго ще палає,
А руки нас, мов крила, пригортають.
Хай дороги
стеляться щасливі
На довгій і щедрій
вашій ниві.

**З повагою,
шаною та любов'ю
діти, внуки.**

Комунальна установа «Управління будинком Волинської обласної ради» оголошує про наміри передати майно в оренду, що знаходиться за адресою: місто Луцьк, просп. Перемоги, 14, площею 16 кв.м, на другому поверсі, та кімнату на третьому поверсі площею 16,0 кв.м.
У підвалі адмінприміщення на просп. Перемоги, 14: окреме приміщення, загальною площею 41,4 кв. м.

Письмові заяви приймаються протягом 10 робочих днів від дня виходу оголошення з 26.02.2019 р. по 12.03.2019 р.

ЗА ДЕТАЛЬНОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ ЗВЕРТАТИСЬ ЗА АДРЕСОЮ: м. Луцьк, Київський майдан, 9, кабінет 611, або за телефонами: 77-82-71, 77-82-70, мобільний (095)861-82-83.

ПІДПРИЄМСТВО ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ ТРАКТОРИСТІВ ТА ВОДІЙВ КАТЕГОРІЇ Е. Тел. 0971747740.

Ті, що тримають небо

Колишній випускник у коридорах рідної школи.

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

...І зазвучала мелодія старовинного вальсу «Над Стиром».

ІНТЕРНАТ ЙОМУ БУВ ЗА ДОМІВКУ, А В ЖИТТІ ВДАЛО ПОЄДНАЛИСЯ БІЗНЕС І ПІСНЯ

Комерсант і пісенний лірик Святослав Матвійчук – про «чорне і червоне на рушниках своїх земних доріг...»

Нещодавно у Княгининівському лицейі відбулася зустріч поколінь. Старшокласники спілкувалися з випускником 1971 року, успішним бізнесменом і поетом-піснярем. Такий захід слугує профорієнтації для школярів, адже йдеться про успішність завдяки старанням і наполегливості

Лариса ЗАНЮК

Колись цей навчальний заклад був інтернатом для сиріт, чиєюсь і школою, і домівкою. «Рідним, як батьківська хата» був і для малого Слава, який рано осиротів. Тепер тут його зустрічають запашним короваєм, а раніше доводилося для себе й друзів ховати хліб у батареї, розповідає митець, затамувавши гіркий спогад.

Народився Святослав Матвійчук 1954-го в багатодітній сім'ї в селі Антонівка Луцького району. Батьки були депортовані з Польщі в 1944 році. Коли мама померла через недогляд лікаря, Славу було 7 літ, напівсиротою він став першокласником Княгининівського інтернату. Про початок життя в рідному селі та непокрай за ним, що покликав у світ, Святослав Михайлович пізніше напише вірш, який співає дует «Душа Волині». Стільки літ минуло, а закарбувалася в душі мамина коліскова — про неї теж в альбомі «Дорогами життя» є щемлива лірична пісня, яку виконує Алла Опейда.

У 1972-му написав декілька дитячих віршів, прочитав їх Володимир Лучук і захопив віршувати. Але на поезію не було часу, треба було виживати.

Велику частину творчого добробку пісняр присвятив найдорожчим людям — батькам: «Бережіть матерів, я молю і прошу, бо вони дарували нам казку,

Хоч давно я один, але в серці ношу доброту їхню, щирість і ласку».

Не забуваються шкільні роки і перша вчителька, класний керівник Галина Филімонівна Патута, фотографок, ідальня, великий клас, справжні друзі. Атестат отримав із високими оцінками, а сумлінним став тоді, як сестра в 4 класі насварила: «Славу, у тебе немає мами, тобі ніхто в житті не допоможе, тому мусиш вчитися, щоб стати людиною». Математик за освітою, вона допомагала братові. А Микола Юхименко, тодішній директор, став хлопцеві наставником, умовив залишитися у школі працювати лаборантом, щоб підготуватися до вступу до Львівського економічного інституту, де був у той час дуже великий конкурс — 24 абітурієнти на місце, які здебільшого їхали до вишу з батьками і грошима, а Святослав мав кошти лише на дорогу. Але юнак вступив до інституту, здобув професію товарознавця, після армії працював на різних керівних посадах.

Отримував підвищену стипендію 50 рублів, уночі підмітав вулицю біля інституту, а вранці біг на пари, — розповідає пан Святослав лицейстам. — На канікулах працював у будівельному загоні, провідником, а школу все життя згадував, як рідний дім, що дав півтвіку в життя. Тільки побачу з автобуса княгининівську водонапірну башту, на очі навертаються сльози... Він говорив, а в очах дівчаток брилилися сльози — чи то від щирих

Тепер Святослава Михайловича зустрічають запашним короваєм.

слів, чи від пісень у виконанні заслужених працівників культури Ярослава Найдю та В'ячеслава Судими, народного артиста України Василя Чепелюка, заслуженої артистки України Алли Опейди.

— Цей захід ми виношували в серці разом. Пригадую далекий 1964-й, коли поряд з інтернатом була школа, у якій я навчався, — поринув у спогади В'ячеслава Судима, який заради друга відпросився зі стаціонару лікарні, — у 2-му класі ми потоваришували, зустрічалися на шкільному подвір'ї... Він був якимось

«Імена всіх учителів закарбувалися в серці. Через стільки літ, думаю, ким би я був, якби не ця школа?»

особливим. Чи варта наша дружба й робота уваги — слухайте самі, і В'ячеслав Павлович виконав «Дороги, дороги» та «Два береги» на слова Святослава Матвійчука і музику Івана та Людмили Приймачеків.

У 1982 році зустрів Святослав свою половину — Ольгу, яка стала підтримкою і опорою. Виховали сина Володимира, мають невістку Вікторію, яку люблять, наче рідну доньку, онука Матвійка. Тепер діти продовжують справу батька: ведуть справи в салоні «Віксіс», створили власну мережу кафе. А на пенсії трохи більше часу з'явилося для творчості — лірик видав свої пісні в диску «Дорогами життя» про найдорожче — родину, друзів та школу-інтернат.

— Сьогодні це вже не та школа, що була в 1961-му, а просто

диво, — розповідає пан Святослав. — Колись умови були гірші, харчування теж — завжди хотілося їсти, скажу чесно. А який нині спальний корпус! Директор Євген Михайлович Возняк постарався, щоб проживали по двоє-троє. Ми ж колись жили в кімнатах на 18 осіб. Можете собі уявити, як було заснути, навчатися? Більшість із нас були сиротами й напівсиротами. Але після дев'ятого класу 17 із 27 учнів закінчили виші, стали успішними людьми. Розповів вам про це, бо ви ходите тими стежками, що і я колись. Тоді в інтернаті була дисципліна: шеренгою шикувалися і в їдальню, і в гуртожиток, але попри цю строгість, залишилися в серці про школу добрі спогади. Імена всіх вчителів закарбувалися в серці. Через стільки літ, думаю, ким би я був, якби не ця школа? Бажаю всім вам знайти тут справжніх друзів, бо після родини — це святе. Вони підтримають і допоможуть. Ніколи я б не видав свій диск пісень, аби не В'ячеслав Судима, який мене постійно спонукає: «Пиши, не зупиняйся, ти маєш талант». Хоч я не вважаю себе поетом. Те, що пишу — це римована проза:

«Роки сивіють, як зимове небо, летять на втомлених крилі, Мені одного тільки треба — лишити слід і пам'ять на землі».

Святослав Михайлович лишив слід в інтернаті, написавши гімн на музику Анатолія Шапова: «Школо, моя альма матер, рідна, як батьківська хата», який всі разом виконали у просторій залі ліцею. Привітав колишнього випускника і духовий оркестр княгининівської громади. Без нього жодне свято колись не обходилося. Тож за честь було хлопчині грати на трубі 6 років. Доручили й тепер пригадати, дали в руки інструмент, приладнали мундштук, і пан Святослав таки «видобув» мелодію, довівши: як чогось навчився в дитинстві, то вмітимеш все життя.

...І зазвучала мелодія старовинного вальсу «Над Стиром». ■

РЕКЛАМА

ОПАЛЕННЯ ВОДОПОСТАЧАННЯ КАНАЛІЗАЦІЯ
ПРОДАЖ • МОНТАЖ • ДОСТАВКА

ТЕПЛО ПОРТ

м. Луцьк, вул. Шевченка, 22 teplo-port@ukr.net
(050) 888-47-16 (098) 888-47-55

РЕКЛАМА

ГУРТІВНЯ АГРОТЕХНІКИ

НОВІ МІНІ-ТРАКТОРИ
«Сінтай», «Джинма», «Фотон», «Донгфенг», ДТЗ (виробництва Японії, Китаю, Кореї)

ЕЛЕКТРО-, МОТОТЕХНІКА
МОТОБЛОКИ «Зірка»
«Зубр», «Білорусь», «Моторсіч»

12-80 К.С.
5-15 К.С.

Гарантія запасні частини, навісне обладнання, доставка.

Доступні ціни Великий вибір

КРЕДИТ БЕЗ ДОВІДКИ ПРО ДОХОДИ НА 2 РОКИ з можливістю відшкодування відсотків

м. Луцьк, вул. Мамсурова, 21 (р-н цукрового заводу), маршрутки №4 та 9а
Тел.: (0332) 769-732, (099) 252-10-66
www.agrotehnika.info

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел. 72-39-32 E-mail: volyn10@i.ua

НЕРУХОМІСТЬ

- Продається у с. Перемиль Горохівського району дерев'яний приватизований будинок (93 кв. м, газ, вода). Є літня кухня, хлів, льох, садок, 45 соток городу. Ціна договірна. Тел. 095 31 17 822.
- Продається у Горохівському районі будинок (81 кв. м, 3 кімнати, кухня, туалет, ванна, газ, вода, 3-фазна лінія). Є льох, 5 сараїв, колодязь, сад-город (0.57 га). Ціна 170 000 грн. Торг. Тел.: 097 09 33 977, 096 35 79 670.
- Продається будинок (11 х 5), є земельна ділянка (0.38 га). Власник (1 км від Луцька). Тел. 096 11 33 905.
- Продається добротний будинок у с. Журавичі Ківерцівського району (біля лісу). Зроблений ремонт, пластикові вікна, ванна, душ, туалет. Є льох, криниця, літня кухня, мурований хлів, город. Ціна 379 000 грн. Торг. Тел. 095 51 03 626.
- Продається цегляний будинок (5 кімнат, газ, вода, телефон) у с. Борохів Ківерцівського району (8 км від Луцька). Є цегляні надвірні споруди, 0.30 га приватизованої землі. Тел.: 097 32 70 741, 050 07 73 763, 063 12 08 910.
- Куплю будь-яку будівлю з червоної цегли під розбір. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Терміново продається будинок з усіма господарськими спорудами. Є газ, літня кухня, льох, хлів, криниця, дві земельні ділянки (0.40, 0.38 га), садок. Можлива оплата частинами (с. Печихови Горохівського району). Тел.: 067 41 92 017, 067 64 54 352.
- Продається у місті Рожище на вул. 1 Травня цегляний будинок (77 кв. м, 3 кімнати, ванна, кухня, газовий котел, санвузол, електрика, 2 кладовки, горіще). Є підвал, гараж, земля (0,11 га). Ціна договірна. Тел. 068 62 49 683.
- Продається будинок (95 кв.м) у смт Колки, вул. Набережна. Є ділянка (11.24 сотки). Ціна договірна. Тел. 097 30 56 818.
- Продається цегляний будинок з усіма господарськими спорудами. В будинку є газ, вода, туалет, бойлер, парове опалення (с. Угринів Горохівського району). Тел. 066 06 69 034.
- Терміново продається цегляний газифікований будинок. Є великий гараж-сарай, 0.75 га приватизованої землі. Ціна договірна (с. Грибовиця Іванівського району). Тел.: 097 34 41 562, 097 55 69 466, 073 20 42 484.
- Продається житловий будинок (5 кімнат, кухня, санвузол, усі комунікації). Є літня кухня, льох, хлів, город. Усе приватизоване. Подвір'я заасфальтоване, є можливість добудови (м. Берестечко Горохівського району). Тел. 050 65 76 225.
- Продається дача на масиві «Озерце» Ківерцівського району (1,5-поверховий будинок, є світло, свердловина, сараї, дерева, кущі). Ціна за домовленістю. Тел.: 093 31 11 090, 066 60 48 247.
- Продається земельна ділянка (0.08 га) під будівництво на о.Світязь. Тел. 098 97 32 572.

- Продається приватизована земельна ділянка (0.12 га) у с. Рованці Луцького району. Тел.: 050 01 55 751, 050 55 81 223.
- Продається земельна ділянка (0.17 га) для ведення сільськогосподарства (2 км від Луцька). Тел. 096 11 33 905.
- Продається у м. Ківерці приватизована земельна ділянка (0.06 га) під забудову. Тел. 099 02 78 610.
- Продається у садівничому товаристві «Заболоття» земельна ділянка (0.08 га) з деревами. Є будиночок з металевих конструкцій. 50 м від ділянки є газ, світло (с. Заболотці Луцького району). Тел. 097 37 23 112 (з 15-ї до 20-ї год.).

АВТОРИНОК

- Продається автомобіль «Фольксваген Гольф-4» (універсал, 2003 р. в., щойно розмитнений, темно-синього кольору, титанові диски, кондиціонер, підігрів сидінь, 1/9 об'єм двигуна, дизель, замінені масло, реміні). Тел. 098 60 60 183.
- Куплю мотоцикл «Урал» або К-750, МТ (запчастини до них). Тел.: 050 67 43 221, 096 05 84 820.
- Куплю автомобіль у будь-якому стані (на українській реєстрації, нерозмитнений, можливо після ДТП, кредитний, розкомплектований, проблемний). Тел.: 099 73 74 388, 098 91 93 799.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продається роторна косарка (б/в, 1.65, 2018 р. в. польського виробництва, підходить до тракторів Т-40, МТЗ, ЮМЗ). Тел. 068 04 94 615.
- Продаються граблі «сонечко» (б/в). Тел. 068 04 94 615.
- Продаються саморобна саджалка до тракторів Т-25, Т-40, ЮМЗ, а також навісна картоплекопачка (білоруського виробництва) до тракторів МТЗ, ЮМЗ. Все в доброму стані. Тел. 098 91 86 208.
- Куплю кабінку до трактора Т-40 або ЛТЗ-55. Тел. 096 27 46 386.
- Продається трактор ХТЗ-2511, 1997 р. в. Ціна 136 000 грн. Можливий торг. Тел. 067 30 97 886.
- Продаються трактор МТЗ-80 (1993 р. в., мала кабіна, на стартері, є документи), а також тракторний причіп 2 ПТС-4 з підйомником (на круг, є документи). Тел.: 050 88 29 166, 098 29 67 812.
- Продається трактор МТЗ-80 у доброму стані (нові стартер, акумулятор). Тел.: 050 53 95 710, 098 63 05 257.
- Продам мототрактор «Булат-160» у доброму стані, 15 к/с, 2017 р. в. Ціна 54 000 грн. Тел. 098 07 22 607.
- Продам трактор Т-25, привезений з Польщі, у доброму стані, недорого. Тел.: 096 42 90 426, 067 79 08 629.

- Куплю трактор Т-25 у будь-якому стані. Тел. 066 17 40 910.
- Продається комбайн «Клаас Протектор», шир. жатки — 3.7 м, є січкарня. Тел. 066 96 94 045.
- Продається зернова навісна тракторна сівалка (привезена з Європи). Можлива доставка. Тел. 096 96 95 596.
- Продається різна с/г техніка: картопле-саджалки, картоплекопачки, картоплекомбайни, плуги, культиватори, дискові борони, ґрунтофрези, косарки, сінограбарки, обприскувачі, розкидачі міндобри, сівалки, прес-підбирачі, зернозбиральні комбайни. Тел.: 067 93 46 442, 095 15 53 666.

● Продам міні-трактори (японського виробництва): «Кубота», «Янмар», «Ісеки», «Хіномото», «Мітсубісі» (від 17 до 80 к/сил). Повний пакет документів, без використання в Україні (фреза у подарунок). Можлива доставка. Тел.: 097 76 27 586, 050 56 17 800, 096 74 51 932.

- Продам трактори Т-25, МТЗ, «Джон Дір», зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі (навісні та причіпні), саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайни, навантажувачі (фронтальні та телескопічні), гноєрозкидачі, розкидачі мінеральних добрив, шпагат «Юта», ґрунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердодопаливні котли «DEFRO», різна с/г техніка. Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.
- Продається трактор Т-25, привезений з Польщі, у доброму стані. Можлива доставка. Тел.: 066 34 56 267, 098 64 06 233.
- Недорого продається трактор Т-25, привезений з-за кордону, у дуже доброму технічному стані. Тел.: 066 47 09 124, 097 12 77 234.
- Продається різна с/г техніка: дискові борони, плуги, прес-підбирачі, обприскувачі, культиватори, картоплесаджалки, картоплекопачки, сівалки, сінограбарки, розкидачі міндобри, косарки роторні, ґрунтофрези, млини, а також запчастини та комплектуючі. Тел.: 067 47 87 264, 095 00 50 455, 095 81 59 912, 096 34 46 777.

РІЗНЕ

- Продам 4-сезонну тепличну плівку (шир. — 6, 8, 12 м, польське виробництво), ємності пластмасові на 100–240–1 000 л, а також пробурюю свердловини. Ремонт, діагностую, встановлюю міні-башти, насоси, труби обсадні. Тел.: 050 67 09 075, 097 48 24 071.
- Продам у доброму стані холодильну горизонтальну вітрину (б/в, 5 років, скляну, 1.3 м) або однодверну вертикальну. Ціна договірна. Тел. 096 45 37 730.
- Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

- Продам: цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикет, пісок, щебінь, відсів, глину, чорнозем. Доставка. Послуги міні-навантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Продам торфобрикет, вугілля. Послуги автомобілем (самоскид). Тел.: 050 43 84 608, 098 48 13 899, (0332) 24–34–23.
- Продам: оцинкований металопрофіль (некондиція, ціна 82 грн/кв. м), кольоровий металопрофіль (110 грн/кв. м), оцинкований металопрофіль (104 грн/кв. м), стовпчики для огорожі (40 х 40 х 2, ціна 60 грн/п. м), прогони для огорожі (30 х 20 х 2, ціна 40 грн/п. м). Тел.: 050 90 10 508, 099 19 79 367.
- Продам пиломатеріали: балки, крокви, дошки (обрізані та необрізані), рейки монтажні. Доставка. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.
- Куплю ВРХ, коней, биків, дорізи. Дорого. Тел.: 098 58 76 653, 050 19 32 639.
- Продається молода молочна корова (4 роки, тільки третім телям, отел у квітні, чорно-ряба масть). Тел. 095 51 69 764.
- Продається у с. Білосток Луцького району тільна (3-м телям) корова. Тел. 067 17 46 753.
- Продається у Ківерцівському районі молода спокійна кобила (2 роки 6 міс.). Тел.: 096 43 02 626, 073 42 95 948.
- Куплю ВРХ (корів, биків, телят), лошат, коней (дорізи). Тел.: 050 18 64 979, 097 07 72 211.
- Куплю теля (живою вагою). Тел. 098 28 15 167.
- Куплю коней, ВРХ. Тел. 098 25 75 859.
- Куплю корів, биків, коней, лошат. Тел. 068 91 57 460.
- Куплю: пшеницю 2, 3, 6 класу, ячмінь, три-тикале, жито, гречку, ріпак, сою, горох, кукурудзу, овес, половинки або відходи ріпаку, пшениці, ячменю, сої, кукурудзи (від 40 т, наявність аналізної карти). Тел.: 098 06 96 276, 098 52 12 186.
- Продам пелюшку (насіння). Тел. 096 27 46 386.
- Продається солома в тюках. Тел. 067 89 86 384.
- Продам цуценя німецької вівчарки. Тел. 050 43 81 896.
- Продам цуценя московської сторожової (3 міс., вакциноване). Тел.: 067 38 57 688, 050 83 19 959.

ПОСЛУГИ

- Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив водостоків, утеплення фасадів, виконую бетонні роботи. Тел. 096 42 24 834.

● Виготовляю кольорові металеві штахети (шир. — 10, 11, 13 см), 28 кольорів (золотий і темний дуб). Тел.: 099 64 21 028, 096 12 92 588.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

- Загублені диплом бакалавра (серія ВС № 27805809) та додаток до диплома, видані 25 червня 2005 року Волинським державним університетом імені Лесі Українки на ім'я Ва-чевська Юлія Іванівна, вважати недійсними.

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

Колектив ОЗЗСО «Жидичинський ліцей Жидичинської сільської ради Ківерцівського району Волинської області» висловлює шире співчуття колезі Л. С. Мозолюк та її родині з приводу тяжкої втрати — смерті **матері.**

Хай Господь пошле їй Царство Небесне і вічний спокій.

Минуло 40 тяжких скорботних днів, як відійшов у Вічність наш дорогий, рідний, любий чоловік, татусь, дідусь, си-ночок і брат

Костянтин Миколайович РОМАНОВСЬКИЙ.

Для нас він був найдорожчою у світі людиною, підтримкою, наймудрішим наставником, порадиником. Понад усе любив життя та сім'ю. Усі ми відчуваємо глибокий біль втрати і не можемо змиритись, що його немає серед нас. Немало гарних справ лишив після себе, багато добра зробив лю-дям. Світлі спогади про нього завжди будуть сильнішими за смерть. Адже хороші люди не вмирають, просто їхні душі відлітають на не-беса.

Надворі так гарно сніжинки кружляють,
Любий наш татку, а тебе немає.
Пішов ти від нас в зимовий час
І ангелом тепер поглядаєш на нас.
Дідусю рідненький, чому так буває:

Я ще маленький, а тебе вже немає?
Всміхнись ти до нас зорею із неба,
А ми у молитві полинемо до тебе.
Зігрий ти сім'ю промінчиком сонця,
Пташкою постукай зранку в віконця,
Вітерцем в обличчя до нас привітайся,
Сніжинками весело із нами пограйся.
А ми тебе будем завжди пам'ятати,
Стежку до могили будемо топтати,
Свічку запалимо, помолімося Богу,
Попросимо, щоб до раю вказав тобі дорогу.

Нехай Всевишній охороняє твій сон і дарує вічне життя у Царстві Небесному. Зі слізьми на очах низько схилиємо голови над твоєю могилою. Пам'ять про тебе житиме в наших серцях.

З глибокою скорботою дружина **Світлана, донька Валентина, синочок Сашко, онучок Максимчик, зять Сергій, мама Галина, сестра Інна, теща Марія, сусіди, родина.**

Спорт

Фото Gettyimages.com

У цьому епізоді Андрій П'ятов урятував, проте чотири м'ячі «орли» у ворота «гірників» таки «відвантажили».

Оце так нашого чемпіона «АЙНТРАХТ» нули...

Уболівальники «Динамо» скачуть, а «Шахтаря» — плачуть

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

«Динамо» (Київ, Україна) — «Олімпіакос» (Пірей, Греція) — 1:0 (1:0 — Фран Соль, 32 хв.).

Ліга Європи 2018/2019. 1/16 фіналу. 2-й матч (1-й матч — 2:2). 21 лютого. Київ. Стадіон НСК «Олімпійський». 48902 уболівальники. Головний суддя Іван Кружляк (Словаччина).

Видряпавши нічию на останніх хвилинах першого поєдинку в Греції, кияни полегшили своє завдання у рідних стінах. Конче забивати у Києві мусив уже «Олімпіакос». Динамівці ж зосередилися більше на захисті вже здобутих позицій. Проте у другій половині першого тайму їм вдалося організувати масовану атаку на ворота гостей, підсумком якої стало взяття воріт суперника! Віталій Миколенко віддав на іспанця Франа Соля, і той в один дотик відкрив лік забитим м'ячам за новий клуб!

Ще до перерви Соль міг узагалі перетворитися на героя, одержавши м'яч на дальній штанзі після подачі кутового Циганковим і продовження від Вербича. Проте

цього разу таки не вдалося пробити кіпера греків.

У другому таймі гравці «Олімпіакоса» продовжували йти вперед — адже їм треба було забивати, та ще й двічі. Біля воріт Дениса Бойка «гаряче» було не раз — проте голкіпер «Динамо» того вечора був справді на висоті.

Цікаво також, що завершували кияни поєдинок лише з одним легіонером у складі. Та й то «сусідським» — поляком Томашом Кендзорою. Адже словенця Беньяміна Вербича та іспанця Франа Соля вже у додані арбітром хвилини замінили юні Євген Смирний та Назарій Русин.

«Динамо» вдруге поспіль виходить в 1/8 фіналу Ліги Європи! Досягнення може й не епохальне, але достатнє для того, аби у Європі про колись надгрізний клуб таки не забували. Ну й уболівальникам, схоже, таки подобається — на матч із 44-разовим чемпіоном Греції «Олімпіакосом» пізнього лютогового вечора прийшло майже 50 тисяч глядачів!

Далі лондонський «Челсі» — жереб киян не побалував. 7 березня граємо на виїзді, а 14 березня — матч-відповідь у Києві.

ЗА ВОРОТАМИ

Олександр Хоцкевич, головний тренер «Динамо» (коментуючи результати жеребкування 1/8 фіналу ЛЕ):

«Фаворити існують тільки на папері, а у футбол грають живі люди. До початку гри шанси на успіх у суперників завжди 50 на 50. Зараз скажу вам тільки, що форма у «Челсі» синя...»

Хочу висловити величезну подяку тим уболівальникам, які прийшли вчора о десятій годині вечора і морозної погоди нас підтримати (йдеться якраз про поєдинок з «Олімпіакосом», на якому були присутні 48902 фани). Як говорили хлопці після фінального свистка, деякі з них уперше грали при такій кількості глядачів. Безумовно, ця підтримка була нам дуже потрібна. Радий, що ми своєю грою і результатом віддячили нашим уболівальникам, які прийшли на матч».

«Айнтрахт» (Франкфурт-на-Майні, Німеччина) — «Шахтар» (Донецьк, Україна) — 4:1 (1:0 — Лука Йович, 23 хв.;

2:0 — Себастьян Алле, 27 хв. (з пенальті); 2:1 — Жуніор Морaes, 63 хв.; 3:1 — Себастьян Алле, 80 хв.; 4:1 — Анте Ребич, 88 хв.).

Ліга Європи 2018/2019. 1/16 фіналу. 2-й матч (1-й матч — 2:2). 21 лютого. Франкфурт-на-Майні. Стадіон «Коммерцбанк-Арена». 48558 глядачів. Головний суддя Матеу Лаос (Іспанія).

Враховуючи результат поєдинку в Харкові, «Шахтар» у Франкфурті влаштувала тільки перемога або ж надрезультативна нічия (3:3 і більше).

Проте в середині першого тайму «гірники» одержали подвійний удар, пропустивши спочатку з гри, а за кілька хвилин і з пенальті.

У другому таймі Жуніор Морaes скорочує рахунок. До 2:2 і переведення гри в додатковий екстра-тайми лишається один гол. І шанси забити у «Шахтаря» таки були! Скажімо, Марлос і Тайсон навіть випробували на міцність поперечину воріт «Коммерцбанк-Арени»!

І ось після цього другого «не везе» «гірники» пропустили стрімку контратаку і третій м'яч. А під завісу поєдинку — ще й четвертий... Як згодом сумно похартували в одній із вболівальницьких мереж у Facebook — «Айнтрахт, цвайтрахт, драйттрахт, фірттрахт...»

Адже справді прикрі 1:4 — і 3:6 за сумою двох матчів. Нагадаємо, що груповий турнір ЛЧ «Шахтар» завершив із різницею м'ячів 8:16. А загалом у восьми єврокубкових поєдинках цього сезону (ЛЧ+ЛЕ) «гірники» здобули тільки одну перемогу. Задуматися таки є над чим...

ЗА ВОРОТАМИ

Паулу Фонсека, головний тренер «Шахтаря»:

«Після 2:2 на власному полі ми розуміли, що на виїзді не можна пропускати. Натомість перший же вихід «Айнтрахта» до наших воріт завершився голом. Пенальті — другий пропущений. За рахунку 0:2 вже важко повернутися в гру.»

У другому таймі «Шахтар» постарався переламати хід зустрічі, але не реалізував хороші моменти. «Айнтрахт» у свою чергу чудово вибігав у контратаки та заслужено здобув перемогу». ■

СтопКадр

Хочете виграти 250 гривень?

Тоді помізькуйте над підписами до цієї світлини з рибамими

Кожен учасник може запропонувати до 4 березня будь-яку кількість варіантів і надіслати їх нам на адресу: 43025, просп. Волі, 13, м. Луцьк, «Читанка для всіх», або на електронну — chytanka77@gmail.com. Не забудьте вказати свої дані, щоб отримати

250 гривень призових!

Підсумки конкурсу — у новому виданні від «Газети Волинь» — «Читанка для всіх»!

Анекдот

:)) :)) :))

Чоловік і дружина сидять у ресторані. Офіціантка приносить рахунок. Дружина починає обурюватися:

— Чому, крім їжі, в рахунок включено жіночі колготки?

— Не подобається? Тоді краще стежте за своїм чоловіком або підстрижіть йому нігті.

Logo of 'Волинь' newspaper and contact information: www.volyn.com.ua, Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Advertisement for 'Волинь' newspaper: Газета виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер. Адреса редакції: 43025, Луцьк, просп. Волі, 13

Staff list: Заступник головного редактора, Місцевого самоврядування і сільського життя, Відповідальний секретар, Головний художній редактор, Головний бухгалтер

Staff list: Інформації, Соціального захисту, Економіки, Освіти і культури, Реклами і маркетингу

Staff list: Відділ редакції, Листів і зв'язків із читачами, Приватних оголошень, Спеціальні кореспонденти, Фотокореспонденти

Subscription information: ТЗОВ «Газета «Волинь» п/р 2600805520122, КБ «ПриватБанк», МФО 303440, ДРПЮ 02471695, Друк офсетний, Обсяг 3 друк. аркуші, ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 61136, Тираж 28200. Замовлення № 116.